

INTEGRATIE | HOEZO MISLUKT?

WERK MEE AAN EEN VERRIJKTE OPINIE

Naar aanleiding van de KMS FORUM-dag van 12 mei 2011 publiceerde KMS een opiniestuk. Een overtuigende poging om – als het gaat over interculturele samenlevingsopbouw en gelijke kansen – de moed erin te houden. We zetten een andere bril op om ‘de integratie’ te evalueren. We willen een sterk ondersteunend signaal geven aan wie werkt aan de nieuwe samenleving. We doen dat tegen de stroom in van wie integratie als een mislukking afdoet.

Het opiniestuk is gericht aan politici en opiniemakers die lijden aan kortzichtigheid en uitspraken doen vanuit een beperkt i.p.v. algemeen belang. We zullen het hen toesturen na Pinksteren 2011.

We leggen u dit opiniestuk voor met de vraag het te onderschrijven EN naast uw handtekening ook in één paragraaf van max. 10 lijnen uit te drukken waarom u dat doet. Zo krijgen we een gedeelde en verrijkte opinie als eindresultaat. Wat is uw opinie terzake? Schrijf ze neer en vul de KMS opinie aan.

We verwachten handtekening en uw tekstparagraaf voor zondag 12 juni, Pinksteren.

Bedankt voor uw medewerking!

INTEGRATIE: HOEZO MISLUKT?

Een gedeelde opinie n.a.v. het KMS FORUM van 12 mei 2011

Het is waar: Het volwaardig samenspel tussen mensen met verschillende culturele en levensbeschouwelijke achtergrond verloopt ook in Vlaanderen, België en Europa erg moeilijk. Verschillende samenlevingsbarometers geven aan dat racisme en discriminatie nog behoren tot de alledaagse ervaring. Voor sommigen zou Vlaanderen zelfs kenmerken vertonen van een gesegregeerde maatschappij. Anderen wijzen er op dat we echt wel stappen vooruit zetten in de interculturele samenlevingsopbouw.

De contactarmoede tussen mensen van verschillende origine of levensbeschouwing blijft reëel. De participatie van mensen met een immigratiegeschiedenis aan diverse maatschappelijke instellingen scoort nog steeds laag. De discussie over de grenzen die moeten gesteld worden aan een vrije culturele of levenbeschouwelijke expressie in de openbare ruimte blijft telkens opnieuw opduiken. Bovendien worstelen velen met het gegeven van recente migraties en de feitelijke vaststelling dat onze bevolkingsstatistieken een ‘gekleurde groei’ aangeven.

Een aantal politici hebben het voorbije jaar, op basis van heel verschillende analyses, ‘de multiculturele integratie’ als een mislukking afgeschilderd. Dat gebeurde in de schijnwerpers van alle media. De conclusie die zij verwoordden kwam, voor burgers die elke dag werken aan de nieuwe samenleving, over als een kaakslag.

Een open debat over het ‘integratievraagstuk’ brengt ons dichterbij de werkelijkheid en houdt ons gelukkig ver weg van politiek afkeurende trefzinnen. Is het niet evenzeer waar dat de Vlaamse overheid het integratiebeleid laat balanceren tussen een open multiculturele benadering enerzijds en het veeleisende kader van kennis van de Nederlandse taal en aanpassing aan welomschreven (regionale) waarden en normen anderzijds? Wordt het integratiedebat op die manier niet verengd tot een cultureel debat en een vraagstuk van ‘volkstoebehoren’ waarbij het zo vaak de immigrant is die de oproep tot inspanningen te horen krijgt?

Toch denken wij dat nieuwsgierigheid, wederzijdse uitwisseling en kritisch respect voor de levenservaring, de kennis, de wetenschap en het cultureel erfgoed van de verschillende groepen en personen, mensen - langs ontmoeting en dialoog – tot creatieve antwoorden op onze gemeenschappelijke maatschappelijke uitdagingen en levensvragen brengt. Dat zijn dan antwoorden op de culturele én de sociale uitdagingen. Want zo is het; we staan voor een dubbele taak: een nieuwe gemeenschap opbouwen én meer rechtvaardigheid, mensenrechten en gelijke kansen realiseren.

Voor het slagen in die dubbele taak is er niet één groep binnen de samenleving verantwoordelijk voor het (al dan niet) lukken of mislukken. Niet één persoon of partij kan beweren dat het proces dat tot nu ontwikkeld werd, mislukt of gelukt is. Het is aan ons samen om tot deze of een andere conclusie te komen.

Daarom is onze vraag vandaag terecht. Integratie: hoezo mislukt?

Als ondertekenaars van deze opinie kijken we mogelijks anders naar de realiteit dan zij die de integratie als mislukt evalueren. Als ondertekenaars van deze andere visie leven we mogelijks zelfs in een andere realiteit. We willen daarom geen eenzijdige en ongenueanceerde besluiten trekken. We roepen eerder op om te doen wat we elke keer weer herhalen en blijven herhalen als het over integratie gaat: het moet van twee kanten komen, het is een wederzijds proces.

Wij vragen degenen die vandaag de integratie een mislukking noemen, in alle eerlijkheid te onderzoeken waar we in de voorbije veertig jaar gefaald hebben in de sensibilisatie van de brede samenleving m.b.t. het integratieproces. We vragen hen waar het beleidsplan van de overheid te vinden is om structureel en alledaags racisme te keren. We vragen hen met aandrang waarom de middelen die tot nu werden geïnvesteerd in het effectief doorbreken van de ‘witte eilanden van tewerkstelling’ niet doortastend genoeg waren. Waren alle integratieplannen misschien ziek in het bed van de eenzijdige aanpassingsstrategie? Vergeten ze niet dat het integratievraagstuk is verbonden met dat van de migratie en met het (sociale) project van de immigrant? Vergeten ze niet dat de wijze waarop in het verleden de Noord-Zuid verhoudingen zich ontwikkelden en waarop vandaag de internationale samenwerking wordt georganiseerd, een wezenlijke rol speelt in dit debat? Lijden ze in deze niet aan geheugenverlies?

Wij zijn benieuwd naar de antwoorden. We kunnen en willen ondertussen niet voorbijgaan aan de dagelijkse concrete inspanningen van burgers die – in al hun verscheidenheid - in buurten en organisaties, in jeugdverenigingen en overheidsadministraties, in gezinnen, in scholen, levensbeschouwelijke verenigingen en bedrijven, in openbare diensten en KMO's - werken aan rechtvaardig samenleven in diversiteit en met gelijke kansen. Ze mogen daar fier op zijn. Het is aan democraten met staatsmanschap die burgers te bevestigen en te sterken in hun engagement. Doen ze dat niet, dan laten ze belangrijke hefboomen liggen. Politici die enkel maar schaduwzijden benoemen moeten beseffen dat ze zelf ook verantwoordelijkheid hebben gedragen en dragen in wat zij ‘de mislukte integratie’ noemen. Het is hoog tijd de niet-gouvernementele inzet en kennis van zaken uit de schaduw te halen en te belichten. Aan doemscenario's hebben we geen boodschap.

ANTWERPEN, 12 MEI 2011

Tekstvoorstel: KMS – Kerkwerk Multicultureel Samenleven vzw.

Onderschrijf deze tekst persoonlijk of in naam van een organisatie met bijgaand formulier – vergezeld van uw aanvullende tekstparagraaf - voor 12 juni – naar: KMS-opinie, Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel of didier@kms.be

OPINIETEKST | INTEGRATIE: HOEZO MISLUKT?

Ondergetekende,

NAAM:

VOORNAAM:

Onderschrijft

☐ in persoonlijke naam

☐ in naam van :

(adres: _____ email: _____)

de opinietekst van KMS van 12 mei 2011.

Ik voeg daar deze motiverende paragraaf aan toe: (max. 10 lijnen)

☐ ik geef toelating om mijn naam / de naam van onze organisatie onder de opinietekst te publiceren.

☐ ik geef toelating om de ingestuurde tekstparagraaf te publiceren.

☐ ik word graag verwittigd van de publicatiedatum en publicatiewijze.

Gedaan op te.....op/...../2011

Handtekening,

Sturen voor 12 juni naar

KMS – OPINIE | Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel

didier@kms.be